

Intervenció arqueològica al carrer de Menorca, 21-27

DISTRICTE DE SANT MARTÍ, BARCELONA

Del 15 de setembre al 13 d'octubre de 2017

Generalitat de Catalunya: R/N 470 K121-NB 2017/1-20856

Codi: 112/17

Adriana Vilardell Fernàndez

Mataró, octubre de 2017

SUMARI

1.	SITUACIÓ	4
2.	MARC GEOGRÀFIC I GEOLÒGIC	5
3.	CONTEXT HISTÒRIC I ARQUEOLÒGIC	6
3.1.	Notícies històriques.....	6
3.2.	Antecedents arqueològics.....	7
4.	MOTIVACIÓ.....	11
5.	FONAMENTS DE DRET	12
6.	METODOLOGIA.....	12
7.	TREBALLS REALITZATS.....	13
8.	RESULTATS.....	13
9.	CONCLUSIONS	14
10.	BIBLIOGRAFIA.....	9

ANNEX 1. RESOLUCIONS GENERALITAT DE CATALUNYA

ANNEX 2. DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

ANNEX 3. FITXES D'UNITATS ESTRATIGRÀFIQUES

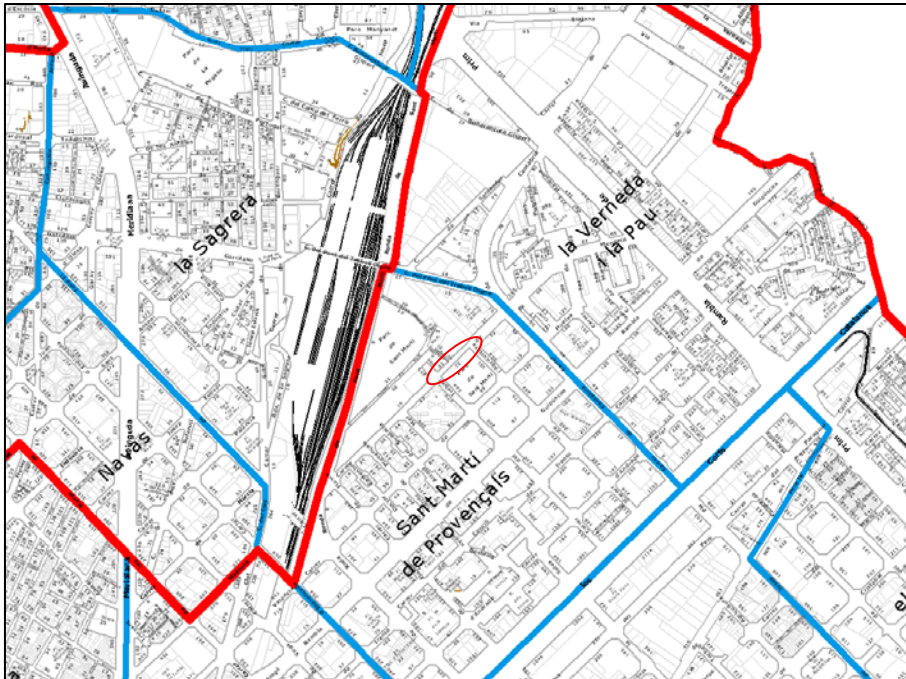
ANNEX 4. DOCUMENTACIÓ PLANIMÈTRICA

FITXA TÈCNICA

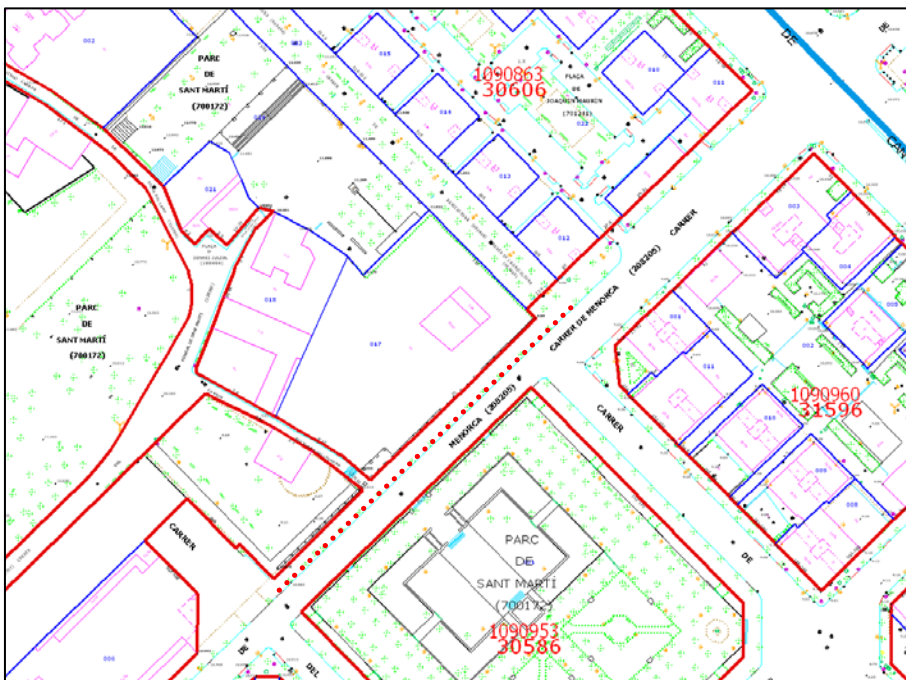
Lloc de la intervenció	Carrer de Menorca, 21-27
Població i comarca	Barcelona, Barcelonès
Jaciment/s arqueològic/s	Barcelona
Coordenades UTM ETRS89	X 432895.272/ Y 4585671.606 X 432997.138/ Y 4585773.471
Promoció	Aigües de Barcelona
Execució obra	ACSA-Sorigué
Execució intervenció	Antequem, SL
Direcció tècnica	Adriana Vilardell Fernández
Tipus d'intervenció	Preventiva
Activitat autoritzada	Seguiment i excavació arqueològica
Codi Servei d'Arqueologia de Barcelona	112/17
Resolucions Generalitat de Catalunya	R/N 470 K121-NB 2017/1-20856
Dates	Del 26 de setembre al 13 d'octubre de 2017
Resum	Amb motiu del projecte d'instal·lació d'una nova canalització d'aigua al carrer de Menorca, 21-27, s'ha realitzat un seguiment arqueològic per tal de detectar les possibles restes que es poguessin veure afectades. En el decurs del control dels rebaixos de la rasa, no s'ha observat cap tipus de resta arqueològica.
Paraules clau	Canalització en rasa.

1. SITUACIÓ

La intervenció arqueològica s'ha dut a terme al carrer de Menorca, entre els números 21 i 27, del districte de Sant Martí de la ciutat de Barcelona. Aquest indret es troba a tocar del conjunt del nucli històric de Sant Martí de Provençals, que es troba inserit dins del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i del Catàleg del Districte 10, nivell B.

Situació de la intervenció

Traçat de la rasa efectuada

2. MARC GEOGRÀFIC I GEOLÒGIC

La comarca del Barcelonès, comprèn el territori estès entre la Mediterrània i la Serralada Litoral, en el tram conegut com a Collserola i delimitat pels rius Llobregat i Besòs. Des del punt de vista morfològic, doncs, s'aprecien dues grans unitats, Collserola i el Pla.

A la Serra de Collserola hi trobem una formació de horst composta per materials granítics i esquistosos, limitat al nord pel Vallès (Sector central de la Depressió Prelitoral), a l'est amb el Turó de Roquetes (Besòs), al sud el Turó de Valldaura i a l'oest pel Llobregat.

Quant al Pla, es troba obert a mar i limitat per la Serralada Litoral (composta de llicorelles silurianes assentades en un basament granític) i a migjorn per la falla que segueix ran de mar des de Garraf i turó de Montjuïc fins al Turó de Montgat, més enllà del Besòs.

La falla, originada al moment de la fractura del Massís catalano-balear, dibuixà el que a grans trets, havia de ser la costa catalana. Per això, el pla inclinat del peu de Collserola és de basament paleozoic i d'estructura tabular, havent estat afectat per tots els moviments orogènics alpins.

En el miocè i el pliocè, damunt del sòcol paleozoic, sedimentaren dipòsits marins del qual son testimonis una sèrie de petits i suaus turons (dels Ollers, del Tàber, de les Falsies, de la Bota). La falla es fa visible al Pla ja que si des de Collserola els dipòsits baixen d'una manera continuada, suau i regular, al punt de contacte entre Ciutat Vella i l'Eixample, es produeix una ruptura amb la presència d'un salt o esglaó d'uns 20m, clarament visible en la morfologia urbana (les baixades de Jonqueres, de la Via Laietana, els carrers d'Estruch, de les Moles o de Jovellanos). Salt aquest que fou aprofitat per la defensa de la ciutat situant-hi les muralles o a nivell econòmic, explotat amb la ubicació de diversos molins a la zona coneguda com de les moles (actual carrer de les Moles).

De l'esglaó cap a mar ja no hi ha sòcol de llicorella ni de granit, sinó que ens trobem un mantell al·luvial format per les aportacions de les rieres, dels torrents, dels deltes dels rius veïns i del corrent litoral.

En aquest sector del pla es formaren maresmes i estanyols, però com que la costa ha anat avançant, molts d'aquest, ja no existeixen en l'actualitat tot i que molts d'ells han continuat vius en els topònims de la ciutat (Banyols a la marina de Provençals, la Llavineria a Portal Nou, la Llacuna i la Llanera al Llobregat o l'estany del Cagalell al Port).

Referent al terme municipal de Barcelona, que és el que ens ocupa en aquest cas, arriba a una extensió de 1.754.900 Ha i s'estén a la costa mediterrània en una plana de 5 Km d'amplada limitada al NO per la Serra de Collserola (que culmina a 512 metres amb el Tibidabo), entre els sectors deltaics del Llobregat i el Besòs.

La seva funció de capital sempre ha estat afavorida per la situació geogràfica d'aquesta plana, on conflueixen els dos grans eixos de comunicació que travessen en direcció N-S la Catalunya Central (el Llobregat i l'eix Besòs-Congost-Ter).

Com hem esmentat abans, ens trobem davant d'un territori format a causa de l'acumulació de sediments provinents de les rieres, torrents i deltes dels rius propers a la ciutat així com de sediments marins (és reconegut que en els darrers segles, Barcelona ha guanyat terreny al mar).

En aquesta plana completament urbanitzada destaquen varies zones clarament diferenciades, el nucli antic que correspon a la primitiva ciutat romana damunt del Mont Tàber (15m.s.n.m.) proper al mar. El nucli de Montjuïc al S, que s'aixeca suaument al pla i que cau bruscamment sobre el mar fent-se inexpugnable el seu accés des d'aquesta posició, i els ravals més pròxims que s'originaren entorn aquests nuclis.

Per altra banda, tenim tota una sèrie de nuclis poblacionals que, emergits fora muralles acabaran essent absorbits per la ciutat en una de les seves dues importants crescudes (amb la construcció de les muralles del segle XIII o durant l'expansió del segle XIX. amb la creació de l'Eixample). (CARRERAS, F, 1962)

3. CONTEXT HISTÒRIC I ARQUEOLÒGIC

3.1. Notícies històriques¹

El barri de Sant Martí de Provençals es troba inserit al districte de Sant Martí, situat a l'est de la ciutat de Barcelona, limita amb els districtes de Ciutat Vella, Eixample, Horta/Guinardó i Sant Andreu, amb la ciutat de Sant Adrià de Besòs i la mar Mediterrània.

Les primeres referències documentals de Sant Martí de Provençals daten del 989, ja el 995 consta en aquest indret una fortalesa i a mitjans del segle XI, ja es parla de l'església de Sant Martí, així com d'unes cases amb una torre bastides a redós seu. Si bé en un origen la zona hauria estat sobretot un espai destinat a pastures, la construcció del rec Comtal genera un augment de població en aquest espai, que a la baixa edat mitjana és ocupat per masies i molins fariners que aprofiten el curs fluvial.

Entorn als segles XVI i XVII, hi ha un nou augment de població constatat en l'edificació d'algunes construccions entorn a la sagrera així com la construcció de cases senyorials com la Torre del Fang encara conservada.

Cap al segle XVIII amb la instal·lació de prats d'indianes s'inicia la industrialització de Sant Martí, que culminarà en ple segle XIX com a barri industrial i obrer consolidat, amb zones d'indústries i habitatges.

El municipi de Sant Martí perdura sota la jurisdicció de Santa Maria del Mar de Barcelona fins al 1716, en que, arrel del Decret de Nova Planta, esdevé municipi independent. El 1897, però, queda annexionat a la ciutat de Barcelona.

Esmentem de forma detallada alguns elements singulars com l'església de Sant Martí Vell, de la que es tenen referències ja al segle XI, moment en que depèn de la parròquia de Sant Andreu del Palomar fins que a inicis del segle XVI passa a dependre de Santa Maria del Mar. L'edifici que es pot observar en l'actualitat respon a l'estructura edificada al segle XV amb un estil gòtic tardà i un seguit d'afegits barrocs bastits el 1688. D'altra banda es conserva la masia de Can Cadena, que data dels segles XVI-XVII i que es troba catalogada com a BCIL i inclosa dins del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Catàleg del Districte 10, Nivell B, Element 63.2 (identificador 3008).

L'església unida a la rectoria per mitjà d'un pont, juntament amb les masies com Ca l'Arnó, Can Cadena, Can Planes, Corral d'en Paris, Can Iglesias i Can Riera entre d'altres amb l'Hostal formarien el nucli antic de Sant Martí.

3.2. Antecedents arqueològics

Els antecedents arqueològics relacionats amb el districte de Sant Martí són relativament pocs si els comparem amb altres punts de la ciutat de Barcelona. La urbanització desmesurada i sense control de mitjans del segle XX sembla que pot haver conduït a aquesta situació. No obstant l'espai protegit que engloba les masies de Can Cadena, Ca l'Arnó i l'església de Sant Martí Vell han estat objecte d'alguna breu intervenció arqueològica que ha permès documentar evidències d'activitat antròpica d'època romana i moderna. Així doncs podem citar :

-El 1960, derivat de la construcció d'un conjunt de cases situades a la illa delimitada pels carrers de Menorca, Selva de Mar, Huelva i Provençals, es va poder documentar un conjunt de cinc inhumacions amb estructura de tégula, que no es varen poder excavar per tal de no endarrerir les obres. Tot i això es varen poder documentar de forma exhaustiva. Aquest conjunt fou

¹ Informació extreta del Projecte d'Intervenció Arqueològica elaborat pel Servei d'Arqueologia de l'Ajuntament de Barcelona.

Intervenció arqueològica

112/17 Carrer de Menorca, 21-27
Barcelona, el Barcelonès

determinat com a romà pels arqueòlegs Josep de la Vega i Anna Mª Muñoz. (<http://cartaarqueologica.bcn.cat/2946>).

- El 1989 Josep de la Vega documenta diversos elements, per una banda, tractant l'enllosat davant de l'església de Sant Martí Vell, documenta tres fragments de carreus que podrien ser romans, sense arribar a escatir a quin tipus d'estructura podrien estar relacionats (<http://cartaarqueologica.bcn.cat/2956>). D'altra banda, a la masia de Ca l'Arnó documenta dos carreus reaprofitats com a material de construcció d'una finestra gòtica, associant-los a les restes d'una possible estructura funerària romana. (<http://cartaarqueologica.bcn.cat/2945>)

- El 1991, es duu a terme l'obertura d'una rasa a redós de la masia de Can Cadena, aquesta, d'un metre de fondària aproximadament, permet recuperar algunes restes òssies que es relacionen, degut a la proximitat de l'església de Sant Martí Vell, amb l'antic cementiri de la parròquia, i s'apunta cap a una cronologia de la segona meitat del segle XVIII, moment en que deixa de funcionar l'esmentat cementiri. (<http://cartaarqueologica.bcn.cat/3571>)

- El 2010, David Prida duu a terme una intervenció arqueològica en el procés d'urbanització dels entorns de la masia de Can Cadena, dins del projecte de creació d'hortos urbans. Les rases derivades de la intervenció assoliren una fondària màxima de 1,20m i una mínima de 0,30m sense que s'obtinguessin resultats positius a nivell arqueològic. (<http://cartaarqueologica.bcn.cat/3097>)

4. MOTIVACIÓ

La present intervenció arqueològica deriva del projecte d'instal·lació d'una nova canalització d'aigua al carrer de Menorca, 21-27 al districte de Sant Martí de la ciutat de Barcelona. L'espai on es duu a terme l'esmentada obra, es troba a tocar del nucli antic del barri de Sant Martí, format per varies masies entre les que es compten les de Ca l'Arnó i Can Cadena així com l'edifici de l'església de Sant Martí Vell i la Rectoria. Aquest conjunt es troba inserit en el Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i al Catàleg del Districte 10, nivell B.

Per aquest motiu, es fa necessari fer un control arqueològic dels rebaixos derivats de l'excavació de la rasa i a aquest efecte és designada l'empresa d'arqueologia Antequem SL i l'arqueòloga Adriana Vilardell Fernández per dur a terme aquesta tasca.

5. FONAMENTS DE DRET

Llei 9/1993 30 de setembre del Patrimoni Cultural Català (DOGC 1807 de l'11 d'octubre de 1993)

Decret 78/2002 de 5 de març del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic (DOGC 3594 de 13 de març de 2002).

6. METODOLOGIA

El control arqueològic derivat de la necessitat de la instal·lació d'un nou conducte d'aigua potable al carrer de Menorca, 21-27 del districte de Sant Martí, s'ha dut a terme fent un seguiment exhaustiu de tots els rebaixos necessaris per a l'obra. Així s'han inclòs els seguiments de l'obertura de cales d'obra, ramals i la pròpia rasa motiu de la intervenció arqueològica.

El mètode emprat per a la documentació dels diversos elements identificats, és l'ideat per E. C. Harris i A. Carandini. (HARRIS, E. 1991; CARANDINI, A. 1997). basat en identificar les diverses

Intervenció arqueològica

112/17 Carrer de Menorca, 21-27
Barcelona, el Barcelonès

estructures, estrats i altres elements arqueològics immobles amb un número d'unitat estratigràfica (UE). Aquest número es vincula a una fitxa de camp (en aquest cas s'empra la dissenyada per l'empresa d'arqueologia Antequem s.l.) en la que s'indica la situació i codi del jaciment i es registra de forma objectiva totes les característiques físiques de l'element identificat (color, textura, consistència, materials que conté, cronologia aproximada, tècnica constructiva, materials emprats, mides, etc...), així com la seva relació amb les altres estructures i estrats. La numeració dels diversos elements documentats s'inicia amb el número 001 i es segueix de forma consecutiva.

En paral·lel a aquesta documentació, també s'ha dut a terme un registre gràfic dels elements excavats i del procés d'excavació emprant per una banda dibuix arqueològic a escala 1:20 que s'han digitalitzat emprant l'AutoCAD 2013, i per l'altre un registre fotogràfic emprant el sistema digital a color. Ambdós registres així com les fitxes de UE s'adjunten en la present memòria científica.

7. TREBALLS REALITZATS

Les tasques de control arqueològic vinculades a l'obertura de la rasa destinada a la nova canalització d'aigua al carrer de Menorca 21-27 del districte de Sant Martí, s'inicien el dia 26 de setembre amb l'excavació de tres cales d'obra distribuïdes al llarg del traçat projectat i finalitzen el dia 6 d'octubre del 2017 un cop s'acaba l'excavació de la rasa.

El rebaix projectat és una rasa de 145m de longitud, amb una amplada de 0,50m i una fondària que oscil·la entre els 0,60 i els 0,80m a partir del nivell de circulació del carrer. Aquesta rasa és traçada a la vorera NW del carrer de Menorca i avança des de la cruïlla de Menorca amb carrer del Treball fins a la cruïlla de Menorca amb el carrer de l'Agricultura, amb un sentit SW-NE.

Hem esmentat que els treballs s'inicien amb l'obertura de les cales d'obra necessàries per a detectar serveis. Es tracta de tres cales de 1,60m de longitud i 0,80m d'amplada que es rebaixen fins a una fondària aproximada d'un metre per sota del nivell actual de circulació. Aquestes es distribueixen al llarg del traçat de la rasa, tenint la cala 1 a la cruïlla dels carrers de Menorca amb Treball, la cala 2 al mig del recorregut de la rasa i la cala 3 a la cruïlla dels carrers Menorca amb Agricultura.

Un cop detectats els serveis, s'inicia l'excavació de la rasa pròpiament dita, que es fa emprant una màquina excavadora tipus bobcat.

L'excavació es duu a terme per trams amb una primera fase de demolició del ferm i una segona fase d'excavació del subsòl.

Com hem esmentat, els treballs es donen per finalitzats el 6 d'octubre, un cop s'ha acabat d'excavar la rasa, moment en que pràcticament tot el traçat de la mateixa ja es troba amb els tubs d'aigua introduïts i el rebaix colgat de nou.

8. RESULTATS

Els resultats obtinguts en el control arqueològic de l'obertura de la rasa destinada a la canalització d'aigua potable, han estat negatius, sense que s'hagi documentat cap evidència arqueològica durant tot el procés d'excavació.

Els elements documentats han estat en primer lloc el ferm del carrer, (UE 001) format per panots quadrangulars de 0,40m de costat i 0,05m de gruix disposats a junta continua sobre una preparació de morter gris. Per sota d'aquest paviment, aproximadament a uns 0,16m per sota del

Intervenció arqueològica

112/17 Carrer de Menorca, 21-27
Barcelona, el Barcelonès

nivell de circulació actual, es documenta un estrat heterogeni (UE 002) de matriu argilosa, de color marró fosc, semisolt, amb traçes de sauló i brossa contemporània que s'associa al reblliment de les rases de serveis preexistents (UE 004). Aquest estrat només s'identifica en els trams de les cales d'obra 1 i 3, on ja hi ha instal·lats serveis de llum, gas i aigua. Durant l'excavació del traçat de la rasa, que es fa de nou, sense aprofitar rases anteriors, sota el paviment UE 001, es documenten dos estrats. El primer és la UE 003, de matriu argilosa, de color marró fosc, amb taques negres, molt compacte i amb fragments de plàstic, roba, maons i pedra així com bossades de morter sec i grava grossa relacionada amb materials d'obra. Aquest estrat és present a la major part de la rasa i en desconeixem la cota inferior doncs, al arribar a cota d'afectació de l'obra encara no s'ha esgotat. El segon estrat documentat és la UE 005, i es documenta només en un petit tram d'aproximadament 3 metres de longitud en l'espai en que s'entrecreuen els carrers de Menorca i Agricultura. Es tracta d'un estrat d'argiles compactes, netes, de color marró clar, sense restes de runa o plàstics. Com en el cas de la UE 003, en arribar a cota d'afectació de l'obra encara no s'ha esgotat i per tant en desconeixem la seva potència real.

9. CONCLUSIONS

En el decurs del control arqueològic dels rebaixos relacionats amb la instal·lació d'un nou tram de canalització d'aigua potable al carrer de Menorca 21-27 del districte de Sant Martí, no s'han obtingut resultats positius en quant a documentació d'evidències arqueològiques.

La pròpia naturalesa del rebaix, amb poca superfície oberta i una cota d'afectació poc profunda, només ha permès documentar un estrat d'anivellació (UE 003) relacionat molt possiblement amb el projecte d'urbanització de l'espai afectat dut a terme a finals del segle XX, així com un estrat (UE 005) que ha de respondre a nivells geològics i que ja es troba molt alterat per actuacions urbanístiques posteriors.

Tot i que en aquest cas el resultat ha estat negatiu, és evident que la proximitat d'edificis relacionats amb el nucli històric de Sant Martí, i la certesa que en anteriors intervencions arqueològiques si que s'han detectat evidències d'activitat antròpica d'època romana i moderna, fan necessari que en qualsevol cas es continuïn duent a terme controls en qualsevol tipus de rebaix del subsòl que es porti a terme en aquest espai de la ciutat.

10. BIBLIOGRAFIA

CARANDINI ,A (1997) : *Historias de la tierra. Manual de Excavación arqueológica*. Ed. Crítica. Barcelona

CARRERAS, F (ed) (1962) : *Gran Geografia Comarcal de Catalunya. vol. 8*. Enciclopèdia Catalana. Barcelona

AA.VV. CARTA ARQUEOLÒGICA DE BARCELONA <http://cartaarqueologica.bcn.cat/>

HARRIS, E. (1991): *Principios de estratigrafía arqueológica*. Editorial Crítica. Barcelona.

Intervenció arqueològica
112/17 Carrer de Menorca, 21-27
Barcelona, el Barcelonès

ANNEX 1. RESOLUCIONS GENERALITAT DE CATALUNYA

Expedient R/N 470 K121-NB 2017/1-20856 d'autorització d'una intervenció arqueològica preventiva al carrer Menorca, 21-27, de Barcelona (Barcelonès), segons el procediment establert en l'article 14 i següents del Decret 78/2002, de 5 de març de 2002, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic.

Fets

1. En data 12 de setembre de 2017 (registre núm. 0390/4436/2017) el senyor Bernat Rovira Pérez, director de Zona Barcelona Nord d'Aigües de Barcelona. Empresa Metropolitana de Gestió del Cicle Integral de l'Aigua SA, i el senyor Carles Vicente Guitart, director de Memòria, Història i Patrimoni de l'ICUB, han presentat una sol·licitud d'intervenció arqueològica preventiva de control i excavació al carrer Menorca, 21-27 de Barcelona, Barcelonès, sota la direcció de l'arqueòloga Adriana Vilardell Fernández (Antequem SL), del 15 de setembre al 13 d'octubre de 2017.
2. En data 22 de setembre de 2017 l'arqueòloga territorial ha emès informe favorable sobre la sol·licitud esmentada. No obstant, atès que les dates d'execució sol·licitades inicialment no s'ajusten al que preveu l'article 15.3 del Decret 78/2002, sobre els terminis de resolució de la sol·licitud, es proposa un canvi de dates de la intervenció del 26 de setembre al 13 d'octubre de 2017.
3. En data 22 de setembre de 2017 el Servei d'Arqueologia i Paleontologia va proposar autoritzar la intervenció.

Motivació

Projecte de canalització en rasa per a un servei d'aigua al carrer de Menorca.

Fonaments de dret

1. Article 47 i següents de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català (DOGC núm. 1807).
2. Decret 78/2002, de 5 de març de 2002, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic (DOGC núm. 3594).
3. Decret 304/2011, de 29 de març, de reestructuració del Departament de Cultura (DOGC núm. 5849, de 31.3.2011); i Resolució CMC/254/2010, de 8 de gener, de delegació de competències de la persona titular de la Direcció General del Patrimoni Cultural en les persones directores dels Serveis Territorials del Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació (DOGC núm. 5566, de 12.2.2010).

Resolució

Per tot això, **resolc**:

1. **Autoritzar** la realització d'una intervenció arqueològica preventiva d'acord amb les següents dades i condicions:

Lloc de la intervenció: Carrer Menorca, 21-27 de Barcelona, Barcelonès.

Persona o institució autoritzada: Aigües de Barcelona. Empresa Metropolitana de Gestió del Cicle Integral de l'Aigua SA

Direcció de la intervenció: Adriana Vilardell Fernández (Antequem SL)

Pl. Salvador Seguí, 1-9
08001 Barcelona
Telèfon 933 63 28 70

1

DEPARTAMENT DE CULTURA

Doc.original signat per:
CPISR-1 MARIA ANGELS TORRAS
RIPOLL 26/09/2017

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la integritat d'aquest document a l'adreça web csv.gencat.cat

Original electrònic / Còpia autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

OKDIOM900J0DK9LZ820XMUTXWQEEZ929

Data creació còpia:
26/09/2017
Data caducitat còpia:
26/09/2020
Pàgina 1 de 2

Activitat autoritzada: Control i excavació
Termini de realització de la intervenció: del 26 de setembre al 13 d'octubre de 2017
Lloc de dipòsit provisional de les restes: Museu d'Història de Barcelona

La intervenció arqueològica autoritzada haurà de ser realitzada d'acord amb les disposicions de la Llei 9/1993, del patrimoni cultural català, i del Decret 78/2002, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic, així com en els termes descrits en la documentació presentada per a la tramitació de l'expedient.

El termini de dos anys previst per a la presentació de la memòria, s'entendrà que comença a comptar a partir del dia en què ha finalitzat la intervenció.

2. **Notificar** aquesta resolució, que no exhaureix la via administrativa, a la persona o entitat interessada i comunicar-li que contra aquesta pot interposar-hi recurs d'alçada davant el conseller de Cultura, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la recepció d'aquesta notificació.

Notificar, així mateix, aquesta resolució a l'ajuntament del municipi afectat, i comunicar-li que contra aquesta pot interposar-hi recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la recepció d'aquesta notificació. Potestativament, dins el mateix termini, podrà efectuar el requeriment previ previst a l'article 44 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Barcelona, 22 de setembre de 2017

P.d. Resolució CMC/254/2010, DOGC 12.2.2010
La directora

M. Àngels Torras Ripoll

Doc.original signat per:
CPISR-1 MARIA ANGELS TORRAS
RIPOLL 26/09/2017

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la integritat d'aquest document a l'adreça web csv.gencat.cat

Original electrònic / Còpia autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0KDI0M900J0DK9LZ820XMUTXWQEEZ929

Data creació còpia:
26/09/2017
Data caducitat còpia:
26/09/2020
Pàgina 2 de 2

Intervenció arqueològica
112/17 Carrer de Menorca, 21-27
Barcelona, el Barcelonès

ANNEX 2. DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

Intervenció arqueològica
112/17 Carrer de Menorca, 21-27
Barcelona, el Barcelonès

1. Vista de la situació de la rasa.

2. Masia de Ca l'Arnó

3. Església de Sant Martí Vell

4. Masia de Can Cadena

5. Cala d'obra 1

6. Cala d'obra 2.

7. Cala d'obra 3.

8. Demolició del ferm (UE 001)

9. Obertura de la rasa.

10. Obertura de la rasa i vista de serveis d'aigua i fibra òptica.

11. UE 003.

12. UE 003

13. UE 005

14. UE 005

Intervenció arqueològica
112/17 Carrer de Menorca, 21-27
Barcelona, el Barcelonès

ANNEX 3. FITXES D'UNITATS ESTRATIGRÀFIQUES

Intervenció arqueològica

112/17 Carrer de Menorca, 21-27

Barcelona, el Barcelonès

<u>UE</u>	001
<u>Definició</u>	Estructura
<u>Descripció</u>	Estructura formada per lloses de formigó de 0,40m de costat i 0,05m de gruix, disposades a junta correguda sobre un llit de morter sintètic.
<u>Seqüència física</u>	Cobreix a: 002, 003, 005
<u>Interpretació</u>	Paviment del carrer. Nivell de circulació actual
<u>Cronologia</u>	S. XX

<u>UE</u>	002
<u>Definició</u>	Estrat
<u>Descripció</u>	Nivell de matriu argilosa de color marró fosc, solt, amb traces de runa.
<u>Seqüència física</u>	Cobert per: 001 Rebleix a: 004
<u>Interpretació</u>	Rebliment de les rases de serveis.
<u>Cronologia</u>	S. XX

<u>UE</u>	003
<u>Definició</u>	Estrat
<u>Descripció</u>	Nivell de matriu argilosa de color marró fosc, amb taques negres, molt compacte. Amb runa i brossa contemporània.
<u>Seqüència física</u>	Cobert per : 001 Cobreix a : 005 Tallat per : 004
<u>Interpretació</u>	Estrat d'anivellació associat a la urbanització de l'espai afectat.
<u>Cronologia</u>	S. XX

<u>UE</u>	004
<u>Definició</u>	Negatiu
<u>Descripció</u>	Negatius de planta i secció rectangulars.
<u>Seqüència física</u>	Cobert per 001 Talla a : 003
<u>Interpretació</u>	Negatius de les rases de serveis.
<u>Cronologia</u>	S.XX

<u>UE</u>	005
<u>Definició</u>	Estrat
<u>Descripció</u>	Nivell de matriu argilosa, de color marró clar, compacte, net.
<u>Seqüència física</u>	Cobert per 001, 003
<u>Interpretació</u>	Estrat geològic
<u>Cronologia</u>	-

Intervenció arqueològica
112/17 Carrer de Menorca, 21-27
Barcelona, el Barcelonès

ANNEX 4. DOCUMENTACIÓ PLANIMÈTRICA

Lloc de la Intervenció
Intervenció arqueològica al carrer de Menorca 21-27

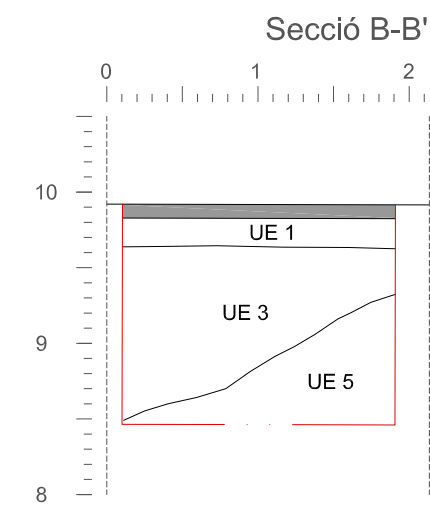
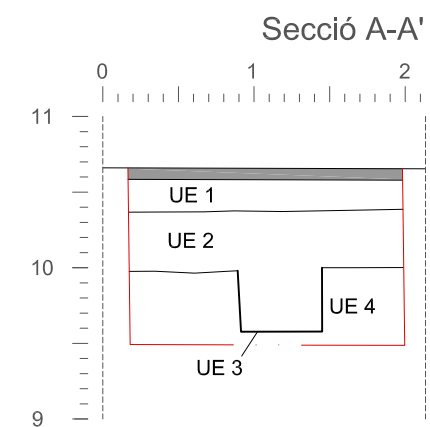
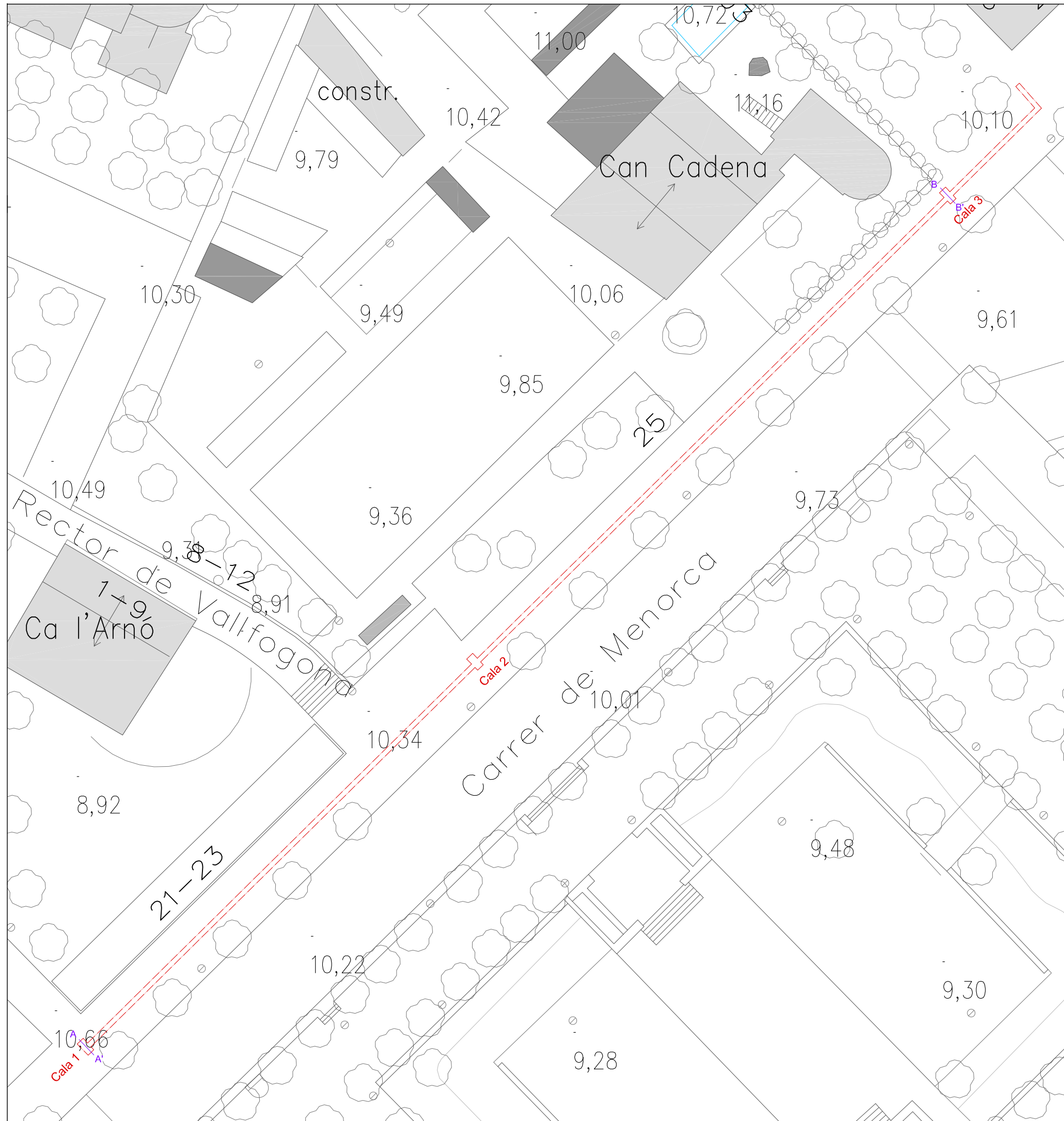
Districte de Sant Martí. Barcelona
 Codi Servei d'Arqueologia de Barcelona: 112/17

Promoció i Finançament
AGBAR

Direcció Arqueològica
Adriana Vilardell Fernández

Títol del Plànol
Ubicació Intervenció

Escala	Núm. plànol
A3 1:2500	1
Data	Full
Octubre 2017	1 de 1

Llegenda

- Limit rasa
- Contorn estructura

Lloc de la Intervenció
Intervenció arqueològica al carrer de Menorca 21-27
 Districte de Sant Martí. Barcelona
 Codi Servei d'Arqueologia de Barcelona: 112/17

Promoció i Finançament
AGBAR

Direcció Arqueològica
Adriana Vilardell Fernández

Titol del Plànol
Planta i seccions cales i rases

Escala	Núm. plànol
A3 1:400	2
A3 1:50	
Data	Full
Octubre 2017	1 de 1